

Η ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

(Ἐκδίδεται ἄπαξ ἡ πολλάχις τῆς ἑδομάδος κατὰ τὰς περιστάσεις.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ.

Διὰ μὲν τὰς δικαιοστικὰς καὶ ἀποκρήπην.
Διὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἀνά σοιχ. λεπτὰ 15.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται παρὰ τῷ Τυπογραφεῖῳ «Ο ΚΑΔΜΟΣ».

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους ἔξαμνηνιαίως Δρ. 6.
Διὰ τοὺς ἔκτος » 7.

Καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ λεπτυνεῖ καὶ λικυμάτει πάσας τὰς βασιλείας
(Δανιὴλ Κεφ. Β').

Ἐναρξῖς τῆς Βουλῆς.

Κατὰ τὴν 18.ην Ὁκτωβρίου ε. ε. κατὰ τὸ ἐκδοθὲν πρόγραμμα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐγένετο ἡ ἐναρξῖς τῆς Βουλῆς τῆς γῆς συνδρου, τῆς γῆς περιόδου.

Ἄπο τῆς 10.ης ὥρας π. μ. συνηλθον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βουλευτηρίου οἱ παρόντες Βουλευταί. Περὶ τὴν 11.ην προσῆλθον ὁ Μητροπολίτης μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, οἱ ὑπουργοὶ καὶ αἱ λοιπαὶ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί. Μετὰ τὸν συνήθη ἀγιασμὸν, ϕαλέντα ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἐκληρώθη ὑπὸ τῶν Βουλευτῶν ἐπιτροπὴ πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως. Τὴν 12.ην ὥραν ἀφίχθησαν ἡ Βασίλισσα μετὰ τῆς Βασιλίσσης τῆς Δανίας καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Τύρας καὶ ὀδηγήθησαν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθέν θεωρεῖον. Μετ' ὀλίγον ἀφίχθη ὁ Βασιλεὺς καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ Προέδρου, ἔχων ἐκ δεξιῶν τὸν προσωρινὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, τὸν ὑποναύαρχον κ. Νικόδημον, ὡς γεροντότερον, ἔξ εὐωνύμων τοὺς ὑποργοὺς καὶ τοὺς ὑπασπιστὰς καὶ διαγγελεῖς, καιρετήσας τοὺς Βουλευτὰς ἀνέγνω τὸν κατωτέρῳ Βασ. λόγον.

Κύριοι Βουλευταί!

Μετὰ χαρᾶς βλέπω σήμερον περὶ ἐμὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Λαοῦ, τοῦ ὅποιού ἡ εὐημερία εἶναι πάντοτε ὁ θερμότατος τῆς ψυχῆς Μου πόθος καὶ ἡ ἐνδελεχής Μου μέριμνη.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποδημίᾳν Μου μετὰ πλείστης εὐαρεστείας ἐμάνθανον τὴν εἰλικρινὴ τοῦ λαοῦ Μου ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Βασίλισσαν, ἐπιπληρούσα τὰ δυσχερῆ τῆς Ἀντιβασιλείας καθήκοντα.

Ἐύχαριστως διαβεβαιῶ ὑμᾶς, ὅτι αἱ πρὸς τὰς ἔνεας δυνάμεις σχέσεις Μου εἰσὶ φιλικαί. Ἐν τῶν πρωτίστων μελημάτων Μου εἶναι ἡ διατήρησις αὐτῶν. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Λαυρίου ἐλπίζω, ὅτι οὐδεμίαν θέλει ἐπιφέρει διατάραξιν τῶν φιλικῶν τούτων σχέσεων πρὸς τινὰ τῶν Δυνάμεων. Ἡ Κυβερνήσις Μου θέλει ἀνακοινώσει ὑμῖν τὰ εἰς τὸ θέμα τοῦτο ἀναγόμενα ἔγγραφα.

Τὸ ζωτικότερον τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων, τὸ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, διατελεῖ εἰς εὐαρεστον κατάστασιν. Τὰ μετὰ ζήλου ψηφισθέντα παρ' ὑμῶν μέτρα καὶ ἡ ἐπιτυχὴς αὐτῶν ἐφαρμογὴ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς Μου κατέσησαν τὴν διατηρησιν τῆς λγοτείας ἀδύνατον παρ' ὑμῖν. Ἡ δὲ παντελῆς τοῦ ἀπομενοντος ἔτι κατὰ τὰ μεθόρια κακοῦ ἐξάλειψις δὲν εἶναι μακρά, ἐξακολουθούντων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μέτρων.

Ἐνέλπιδα δύναμαι ἐπίστην νὰ ὄνομάσω τὴν κατάστασιν τῶν

οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους, ὅτε τὰ εἰσοδήματα ἐπήρχεσαν εἰς τῆς ὑπηρεσίας τὰς ἀνάγκας. Ἡ οἰκονομικὴ τάξις ἔσται ἀφευκτὸς ἀποτέλεσμα τῶν ληφθέντων μέτρων, τῆς ἐμπεδώσεως τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τῆς ταχτοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας.

Σπουδαιότατα νομοσχέδια ὑποβλήθησανται: ὑμῖν κατὰ τὴν Σύνοδον ταύτην.

Ἐκλογικὸς νόμος ἔξασφαλίζων τὴν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ πληρεστάτην ἀντιπροσώπευσιν, τὸν πεποιθήσεων τοῦ Λαοῦ, πέπεισμαι ὅτι θέλει γίνει ἀντικείμενον τῆς σπουδαίας καὶ ἐμβούθους ὑμῶν μελέτης.

Ἐπαρχιακὸς νόμος καὶ νόμος δημοτικός, καθιστῶντες μᾶλλον ἀνεξάρτητον τὴν διοικησιν τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν πραγμάτων καὶ ἐπιφέροντες τὴν μεταξὺ τοῦ Πολιτεύματος καὶ τοῦ διοικητικοῦ ὄργανου σημείον ἐπιθυμητὴν ἀρμονίαν, θέλοντες ἐφελκύσει, δὲν ἀμφιβάλλω, τὴν προσοχὴν ὑμῶν, καλῶς εἰδότων τὰς ἀνάγκας τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν Δήμων.

Ἡ ἀμεσος κατήργησις τοῦ ἐγγένου φόρου ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἡ προσωρινὴ ἀντικατάστασις αὐτοῦ δι' ἔλλων πόρων μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τελειοτέρου φορολογικοῦ συστήματος ἔσονται ἀντικείμενα ἀξία τῆς ὑμετέρας μερίμνης.

Ἡ ἀποκατάστασις τοῦ ιεροῦ κλήρου ὑπῆρξε πάντοτε ὁ διακαής Μου πόθος καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ «Ἐλληνος». Διὸ ἡ κυβέρνησις Μου συναισθανομένη τὴν ἀνάγκην ταύτην, θεώρησεν ἐν τῶν κυριωτέρων αὐτῆς μελημάτων τὴν θέραπείαν αὐτῆς καὶ θέλει ὑποβάλλει ὑμῖν τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον.

Στρατιωτικὸς νόμος ὑποβλήθησεται: ὑμῖν, ἀνταποκρινόμενος εἰς τὰ μέσα καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου καὶ ἐπὶ τῆς ὑγιούς ἀρχῆς τῆς ἵσης διανομῆς τοῦ βάρους τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐρειδόμενος.

Πρὸς τελειοτέραν διαρρύθμισιν τῶν τῆς δικαιοσύνης πραγμάτων ὑποβλήθησανται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς Μου διάφορα νομοσχέδια εἰς τὴν πεφωτισμένην κρίσιν ὑμῶν.

Ἡ ταχτοποιήσις τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας ἐθεωρήθη ἀντικείμενον ἀξίον σπουδαίας μερίμνης. Νομοσχέδιον δὲ ὑποβλήθησεται ὑμῖν περὶ τούτου, πληροῦν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαρκούς προστασίας τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Νομοσχέδιον περὶ ναυτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ὑποβλήθησεται ἐπίσης εἰς τὴν ἐμβριθή ὑμῶν μελέτην.

Ἡ τάξις ἐν ταῖς δημοσίαις λειτουργίαις καὶ ἡ μόρφωσις ἴκανῶν ὑπαλλήλων καθιστῶσι τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ προσόντων αὐτῶν νόμου ἀναγκαίαν, καὶ ἡ Κυβερνήσις Μου θέλει προκαλέσει ἐπὶ τούτου την ψήφον ὑμῶν.

Ηάντα ταῦτα τὰ ἀντικείμενα ἀφορῶσιν εἰς σπουδαία τοῦ

Ἐθνους συμφέροντα. Ἡ εὐτυχὴς λύσις ζητημάτων τοιούτων, ἀποτελούντων τὰς βάσεις πλήρους συστήματος μέτρων πόδις βελτίωσιν τῶν κοινῶν, ἔσται ίκανή περὶ τοῦ μέλλοντος ἐγγύος.

Ἡ πρὸς τὴν φίλην Πατρίδα ἀγάπη ἔστω ὅλων ἡμῶν δόηγος ἀχώριστος καὶ ἐν ταῖς σκέψει καὶ κατὰ τὰς πράξεις. Ἡ δὲ ἐπὶ τὴν ἑξῆς ψήφους ἀντίληψιν πίστις τὸ σθένος ἡμῶν.

Κηρύττω τὴν ἔναρξιν τῆς Γ'. Συνόδου τῆς Γ'. Βουλευτικῆς Περιόδου.

Π καταδίωξις τῆς «Μεταπολιτεύσεως»

ὑπὸ τῆς Καμαρίλας.

Κατὰ τὴν δωδεκάτην μεσημέρινὴν ὥραν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς καὶ 22 τρ. μ., διετάχθη ὑπὸ τῆς ἀνακρίσεως ἡ προσωρινὴ φυλάκισις τοῦ Κυρίου Καρχηγιάνη, ὑπευθύνου «τῆς Μεταπολιτεύσεως» καὶ ὡς ἐκ τοῦ παραπόδας καταχωρουμένου ἐντάλματος φυλακίσεως ἐμφαίνεται ἐπὶ κακουργήματι, λόγῳ δῆθεν, ἑξυβρίσεως τῆς Βασιλικῆς ἑξουσίας διὰ τοῦ ἄρθρου «ἡ Φωνὴ τῆς ἀπελπισίας» τοῦ ἀριθμοῦ 41.ου καὶ ἰδίως διὰ τῆς ἑπτῆς πρὸς τοὺς καμαριλίτας ἀποστοφῆς «ἐπλησιάσατε τὴν Βασιλείαν, κατεσήσατε αὐτὴν εἰς τὸν τόπον ἐπαχθῆ». (1) Ἐθέλεις βεβαίως καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου Κύριος Κωσταντᾶς ριφθῇ εἰς τὰς φυλακὰς, ἐάν μὴ ἐτύγχανεν ὃν βουλευτής, δέσις, διαρκούσῃς τῆς βουλευτικῆς Συνόδου, δὲν καταδιώκεται, ἕνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς. Τὸ γεγονός τοῦτο ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς νομίμου ἐλευθερίας τοῦ λόγου, καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Βασιλείας, εἶναι λίαν σπουδαῖον καὶ ἀξιονέοντα, διότι ὑπεμφαίνει ῥάβδουργίαν τεκτικούμενην κατὰ τῆς συνταγματικῆς Βασιλείας τοῦ Γεωργίου Α'. Ἐχομεν τὴν ἴστορίαν τῆς βασιλείας τοῦ Μακαρίου Όθωνος πρόσφατον, καὶ ἐάν παραβάλλωμεν τὰ μέσα, ἀτινα μετεχειρίσθη καὶ τότε ἡ Καμαρίλα, ὅπως ἀνατρέψῃ τὴν Βασιλείαν ἐκείνην, μὲ τὰ μέσα, τὰ δύοτε μεταχειρίζεται σήμερον, διὰ νὰ ὑπερχρισθῇ δῆθεν τὴν βασιλικὴν ἑξουσίαν, εὐρίσκομεν ὅχι μόνον πολλὴν ὁμοιότητα, ἀλλ' εἴναι, σχεδὸν εἰπεῖν, τ' αὐτά. Τὰς ὑπονοίας μᾶς δὲ ταῦτας ὑποστηρίζει ἵσχυρῶς τὸ γεγονός, διταῦτα ἐνεργοῦνται διὰ τῶν δργάνων ἐκείνων δι᾽ ὃν ἐπολεμήθη ὁ Βασιλεὺς Όθων, καὶ ἀτινα οὔτε τὴν οἰκογένειάν των, οὔτε τὴν ἰδιοκτησίαν των, οὔτε τὴν ἀτομικὴν θήικήν των, δύνανται νὰ δείξωσιν εἰς τὴν Κοινωνίαν, διπος δυνηθῇ αὕτη νὰ συγματίσῃ πεποιθησιν, διτι ἐνδιαφέρονται διπέρ τῶν καθεστώτων καὶ τῆς εἰρηνικῆς ἀναπτύξεως τῶν θεσμῶν τοῦ ἐλληνικοῦ Ἐθνους, μεθ'οῦ τινὲς οὐδὲν σημείον ἐπαφῆς δύνανται νὰ ἐπιδείξωσιν. Οὕτι δὲ οὐχὶ ζῆλος ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς ἑξουσίας προσκάλεσε τὴν καταδίωξιν «τῆς Μεταπολιτεύσεως», ἀλλ' οἱ κατὰ τῆς βασιλείας καταχθόνιοι σκοποὶ τῶν Καμαριλιστῶν, ἰδούς ἡ ἀπόδειξις. Εάν τις διατρέζῃ ἀπαντα τὰ φύλλα τῆς Εφημερίδος «ἡ Φωνὴ» ήτις εἶναι τῆς Καμαρίλας τὸ γνωστότατον δργανον, θέλει εὐρεῖ, διτι οὐδένα ἄλλον σκοπὸν αὕτη ἐπιδιώκει, οὐδεμίαν ἄλλην εὐχὴν διατυποῖ, καὶ οὐδέν ἄλλο γλυκύτερον δηνειρὸν ἔχει εἰμὴ τὴν κατάργησιν τοῦ Συνταγματικοῦ Πολιτεύματος. Ἐσχάτως δὲ, ἐν τῷ ἀριθ. . . , ἐτόλμησε νὰ γράψῃ μακροσκελές ἄρθρον κατὰ τῶν καθεστώτων, διπέρ ἡγειρε τὴν ἀγανάκτησιν δῆλου τοῦ ἐθνικοῦ τύπου, καὶ ἀνάγκασε τὴν Κυρένησιν νὰ διατάξῃ τὴν καταδίωξιν τῶν συντακτῶν αὐτῆς. Άλλα μία μόνη φωνὴ ἱκούνθη, διτι «ἡ Φωνὴ» καταδιώκεται ἐπὶ ἑξυβρίσει τοῦ πολιτεύματος, καὶ οὐδὲν πλέον τούτου εἶδεν ἡ Κοινωνία ἐνεργούμενον ὑπὸ τῆς Εἰσαγγελίας καὶ τῆς Ἀνακρίσεως, διότι οὔτε διποιογράφος, οὔτε διπεύθυνος, οὔτε οἱ

(1) Ήδη ἀπεφυλακίσθη μὲ ἐγγύησιν 5,000 δραχμῶν.

συγγραφεῖς; τῶν ἄρθρων τῆς «Φωνῆς» συνελήφθησαν ἡ ἐφυλακίσθησιν ἀναγνώσκομεν δὲ μόνον εἰς ἐκαστον φύλλον τὸ σαρκαστικὸν καὶ περιύβριστικὸν παράπονον τοῦ Συντάκτου αὐτῆς «ὅτι ἡ Φωνὴ διατελεῖ ὑπὸ ἀνάκρισιν» τὸ δὲ 15 ον ἄρθρον τοῦ Νόμου περὶ ἑξυβρίσεων, τὸ τιμωροῦν τοῦ πολιτεύματος τοὺς ὑδριστὰς, ἡρερει κοιμῶμενον νήδυμον ὑπον χάριν τῶν συμπαθειῶν, ὃν ἡ Καμαρίλα ἀπολαμβάνει πρὸς δρελος τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου καὶ ἰδιοκτήτου τῆς Εφημερίδος αὐτῆς.— Ετέρα γελοιογραφικὴ Ερημείς «ὁ Κώδων», πρὸ δύο ἐτῶν περιύβριζει τὴν θρησκείαν, καὶ τὸν κλῆρον τῶν κοθολικῶν Κερκύρας ἑζευτελίζων καὶ χλευάζων πᾶν διερόν καὶ δισιον ἔχουσιν οἱ λειτουργοὶ τοῦ Θεοῦ ἐπαντὶ θρησκευτικῶν Συστήματι, καὶ ἐν τούτοις τὸ 14.ον ἄρθρον τοῦ περὶ ἑξυβρίσεων Νόμου τὸ τιμωροῦν τοὺς ὑδριστὰς τῶν θρησκειῶν, τὰς δοίας ἀναγνωρίζει καὶ προστατεύει τὸ Κράτος, κοιμᾶται κατὰ διαταγὴν τῆς Καμαρίλας, ἡτις ἐνδιαφέρεται, διότις ἡ Κοινωνία διαιρεῖται εἰς Καμαριλιτάς καὶ Κωδωνιστάς, καὶ κερδίζει αὐτη τὰς φύφους τῶν ἐτεροδόξων, τῶν πλουσίων, καὶ τῶν συντηρητικῶν πολιτῶν, ὃν κηρύττεται νόμιμος προστάτης καὶ ἔξασφαλιστής ἐπὶ πληρωμῇ τῶν νενομισμένων ἀσφαλίστρων εἰς τὸν Συντάκτην τῆς · · · Φωνῆς ὃστις εἶναι διπάκτωρ τῆς Ασφαλιστικῆς ταύτης· Εταιρείας, ἡτις λέγεται Καμαρίλα. Χαρούμεν ἀφ' ἐτέρου διτι αἱ Εφημερίδες αὗται δὲν καταδιώκονται, διότι αἱ καταδιώξεις σήμερον τοῦ τύπου διὰ τὰς δημοσιευμένας ἰδέας τῶν κομμάτων εἶναι ἀναχρονισμός· βλάπτουσι δὲ κυρίως τὸν διὰ τῆς καταδιώξεως ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Πραπούνδεια δὲ μόνον κατὰ τῆς Εἰσαγγελικῆς· Αρχῆς, διτι καταδιώκει «τὴν Μεταπολιτεύσιν» καίτοι μὴ ὑποπεσοῦσαν εἰς τὰς ἐλλείψεις τῶν Εφημερίδων τούτων. Τὸ περάπονον τοῦτο προέρχεται ἐκ δικαίας ἀγανάκτησεως ἡμῶν, διότι ἐνῷ πανταχόθεν προκηρύζεται ἡ Δημοκρατία, ἐμμανεῖς γίνονται συζητήσεις, ἐάν διπάσιλεις τοῦ Γεωργίου καὶ διπάσιλεις Ολγα ἔχωσι θέσιν ἰδιάζουσαν ἐν τῷ Πολιτεύματι, ἢ εἶναι ἀμφότερος δύο κοινοὶ πολίται, ὑπαγόμενοι εἰς τὸ κοινὸν Δίκαιον τῆς Πολιτείας, «Ἡ Μεταπολιτεύσις», ἵστα, ἵστα ἐν τῷ καταδιωκομένῳ 41.οῳ ἀριθμῷ, διὰ τοῦ ἄρθρου «Ποὺ εὑρισκόμεθα» ὑψοῖ τὴν φωνὴν τῆς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ περατεύεται τοὺς λόγους τῶν Ιονίων Νήσων, διὰ πρακτικῶν ἐπιχειρημάτων, διπως ἀποκρούσωσι τὰς δημοκρατικὰς προκηρύξεις καὶ ἐμμείνωσι πιστοὶ εἰς τὴν συνταγματικὴν τοῦ Γεωργίου Βασιλείαν, καὶ συγχρόνως καὶ διὰ τοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ ἰδίου ἀριθμοῦ, ἐπιγραφούμενον αἱ Φωνὴ τῆς ἀπελπισίας» ἐπιπίπτει λίθρως κατὰ τῆς Καμαρίλας, ἡτις προεκάλεσε τὸν δημοκρατικὸν κλονισμὸν, καὶ παρεκεύεται φοιβερούς κινδύνους κατὰ τῆς Βασιλείας διὰ τῆς παρανόμου, καὶ παραλόγου, διὰ τοῦ διαγωγῆς τῆς Καμαρίλας, καὶ διάτοπον ἐνεργειῶν τῆς κατὰ τοῦ Πολιτεύματος καὶ τῆς κοινωνικῆς λειτουργείας αὐτοῦ. Ἐν τούτοις τὴν διαγωγὴν ταύτην τῆς «Μεταπολιτεύσεως» ἡ Εἰσαγγελία εὑρίσκει ἀντιβασιλικήν, κακοῦργον, καὶ διάσιαν ὀγχόντα, διότι, λέγει, εἶναι ἑξυβρίστικὴ κατὰ τῆς Βασιλικῆς ἑξουσίας, καὶ μὴ δυναμένη νὰ λάθῃ εἰς τοὺς ὄνυχάς της Ήμᾶς, βίπτουσιν ὃς ἔνοχον τὸν οἰκογενειάρχην Καρχηγιάνην εἰς τὰς φυλακὰς τῶν κακούργων, διότι εἶναι διποιογράφος καὶ διπεύθυνος τῶν Αρχηρίστων τῆς Συντάκτου αὐτῆς· Μείζων λοιπὸν ταύτης ἀπόδειξις διτι η Καμαρίλα δολεύεται τὴν Βασιλείαν, καὶ διὰ τούτο καταδιώκεται διὰ τῶν δργάνων της τὰς Εφημερίδας, αἵτινες ἀποκαλύπτουσι τοὺς ἐνόχους καμαριλιστικοὺς σκοπούς, δύνανται νὰ δοθῇ· Οὕτι βεβαίως. Ἀλλ' ἡ διαγωγὴ αὕτη τῶν δργάνων τῆς Καμαρίλας θέλει ἐγκριθῆ ὑπὸ τῆς Συντάκτου αὐτῆς Βασιλείας, καὶ ἐπελθή τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου πεποιθαμεν, διγι, ἀπεναντίτας φρονούμεν, διτι θέλει διαταχθῆ ἡ ποινικὴ καταδιώξις, εκείνων, οἰτινες τὸ φύλλον

ΜΕΓΑΛΟΥ
ΙΟΝΙΑΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τοῦτο τῆς «Μεταπολιτεύσεως» κατεδίωξαν, διότι ή δικαγωγὴ αὐτῶν ἔξυβρίζει τῷ ὅντι τὴν βασιλικὴν ἔξουσίαν, ὡς ἀποδιδομένων εἰς τοὺς πολίτας φρονημάτων κατὰ τὴν Βασιλείαν, ἀτινα οὐδόλως ἔξέφραστεν, ἀλλ’ οἵτινες ἀπεναντίας εὐργάσθησαν καὶ ἐργάζονται ὑπὲρ Αὐτῆς. Ἀλλ’ ἂς προσῶμεν, δπως διὰ τῆς ἀναλύσεως τοῦ περὶ οὐδὸν λόγος ἄρθρου, δι’ ὃ κατηγορούμεθα ὡς κακοῦργοι, εὑρωμεν, καὶ καταδεῖξωμεν τῆς Καμαρίλας τὰς ἐνεργείας; καὶ τὴν ἀθωάτητα μᾶς, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς Βασιλείας ζῆλον μας ὅστις ὑπηγόρευσε τὸ ἄρθρα ταῦτα. Τὸ κοινοποιηθὲν εἰς τὸν φυλακισθέντα Κύριον Κοραγιάννην ἔνταλμα συλλήψεως, δημοσιεύμενον κατωτέρω, λέγει, ὅτι ἀπαν τὸ ἄρθρον «ἡ Φωνὴ τῆς ἀπελπίσιας» καὶ ιδίως ἡ τὴν Καμαρίλα ἀφορῶσα περικοπὴ «κατεστήσατε αὐτὴν εἰς τὸν τόπον ἐπαχθῆ» ἔξυβρίζει τὴν Βασιλικὴν ἔξουσίαν. Κατωτέρω ἀναδημοσιεύμενον ἀμφότερα τὸ ἄρθρο τοῦ 41.ου ἀριθμοῦ, δπως καὶ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν πεισθῇ ἔκαστος, ὅτι ἡ καταδίωξις μας σκοπὸν ἔχει νὰ προσβάλῃ τὴν Βασιλείαν, καὶ νὰ ἐγείρῃ ἐπανάστασιν ἰδεῶν, καθ’ ἣν ἐποχὴν ὥφειλεν ἡ ἀρχὴ νὰ ἐπιτάσσῃ τοῖς ἀνέμοις ἡ συχίαν, ἵνα μὴ οὐχὶ ἐκ κακῆς πίστεως, ἀλλ’ ἐκ τῆς ταραχῆς; τῶν ἐπιβατῶν τὸ πλοῖον ἀνατραπῆ καὶ καταποντισθῇ ἐντὸς τῶν κυμάτων, ἀτινα ἐγείρουσιν οἱ ἔξι Εὐρώπης πνέοντες σφοδροὶ ἄνεμοι. Εἴ της ἀναγνώσεως τῶν ἀνατυπουμένων ἄρθρων περιττεῖς ἔκαστος, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον ἄρθρον «ποι εὐρισκόμεθα» εἶναι ἡ ζωηφιτέρα ὑπεράσπισις τῆς συνταγματικῆς Βασιλικῆς ἔξουσίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ δὲ δεύτερον ἄρθρον «ἡ Φωνὴ τῆς ἀπελπίσιας» εἶναι καθαρὰ ἐπίθεσις κατὰ τῆς Καμαρίλας καὶ τοῦ συντάκτου τῆς καμαριλιστικῆς Ἐφημερίδος «ἡ Φωνὴ» καὶ οὐδεμίᾳ πρόθεσις προσβολῆς οὔτε ἐμμέσως, οὔτε ἀμέσως καταφαίγεται κατὰ τῆς ἔξουσίας τῆς Βασιλικῆς. Μόνη ἡ περικοπὴ «ἐπλησίασατε τὴν Βασιλείαν, κατεστήσατε αὐτὴν εἰς τὸν τόπον ἐπαχθῆ» πρέπει νὰ ἀναλυθῇ. Ὁπως λύσιομεν, σούν ἔνεστι, εὐκρινέστερον τὸ προκείμενον ζήτημα, παραβέτομεν τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 27 Ιουνίου 1850 Νόμου περὶ ἔξυβρίσεως τῆς Βασιλείας, δπερ ἔχει ὡς ἔξης. «Με εἰρκτὴν τὸ πολὺ ἐπτὰ ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις διὰ τοῦ τύπου, ἢ δι’ ἐντύπων εἰκόνικῶν παρασάσσων ἀμέσως, ἢ ἐμμέσως, ἔξυβρίζει, ἀδυσφημεῖ, ἢ χλευάζει τὸν Βασιλέα, ἢ τὴν Σύζυγον Αὐτοῦ οΒασίλισσαν, ἢ προσταθεὶ νὰ διεγίρῃ μῆσος, ἢ περιφρόνησιν κατὰ τῶν προσώπων Αὐτῶν, ἢ τῆς Βασιλικῆς ἔξουσίας.» Κατὰ τὸν Νόμον λοιπὸν ὑποτίθεται, ὅτι διὰ νὰ ἥναι καταδίωξιμον ἄρθρον Ἐφημερίδος πρέπει νὰ περιέχῃ ἐν αὐτῷ τὸν δόλιον σκοπὸν τὴν πρόθεσιν τῆς ἔξυβρίσεως τῆς Βασιλικῆς ἔξουσίας. Λέγομεν δὲ μόνον τὸν σκοπὸν τῆς ἔξυβρίσεως, διότι μόνον ἐπὶ ἔξυβρίσει τῆς Βασιλικῆς ἔξουσίας καταδιωκμέθα. Παραβέτομεν καὶ τὴν περικοπὴν τοῦ ἄρθρου, δπερ καταδίωκεται, καὶ ἐφ’ ἣς ἡ Εἰσαγγελία στηρίζει ιδίως τὴν μήνυσιν αὐτῆς: ιδού αὐτὴ «Διατεθεῖσιν δὲ τὸν συντάκτην τῆς Φωνῆς», εκαὶ τοὺς πάτρωνας αὐτοῦ, ὅτι ἀμα ἀφαιρεθῆ ἢ πρὸς αὐτὸν, ἀδιὰ τοῦ οὗτοῦ του, χορηγουμένη μισθοδοσία ὑπὸ τῶν δυτικῶν «Σχολείων, καὶ ἡ ιδέα, ὅτι οἱ καθολικοὶ ἀνήκουσιν εἰς τοὺς τκαμαριλιστὰς, καὶ «δ Κώδων» καὶ «δ Ρήγας δ Φερράκιος» ἀθέλουσι παύσει νὰ πολεμῶσι καὶ ιερᾶς, καὶ καλογραίας, καὶ ροχολεῖται τῶν καθολικῶν, διότι πάν στι οἱ καμαριλισταὶ πληνταίστε, κάμνετε ἀμέσως μισητόν» ἐπλησίασατε τοὺς καθολικοὺς, κατεστήσατε αὐτοὺς μισητούς ἐπλησίασατε τὴν Βασιλείαν, κατεστήσατε αὐτὴν εἰς τὸν τόπον ἐπαχθῆ ἐπλησίασατε πολλοὺς ὑπαλλήλους διοικητούς, κατεστήσατε αὐτοὺς ἐπιβλαβεῖς. Ἡ φίλιας ταῖς ὑπήρξει πάντοτε διαφθορὰ, ἀλοιδὲς, καὶ θάνατος διὰ τοὺς ἀξιωθέντας αὐτῆς». Εἰς ποιὸν, λοιπὸν μέρος τῶν ἐκφράσεων τούτων, παραβαλλομένων μάλιστα

μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ τοῦ ὑγουμένου, ὑπάρχει τὸ στοιχεῖον τῆς δολιότητος, τοῦ σκοποῦ, τῆς προθέσεως πρὸς ἔξυβρίσειν τῆς Βασιλικῆς ἔξουσίας; Ολόκληρον τὸ φύλλον τοῦτο ἔνα μόνον σκοπὸν ἐκφράζει, πῶς νὰ καταστήσῃ ηὐκάδς ἀνεύθυνον τὴν Βασιλείαν, καὶ νὰ ἀποδώσῃ ὅλην τὴν εὐθύνην, διὰ τὰ γινόμενα ὑπὸ τῆς Αὐλῆς, εἰς τὴν Καμαρίλαν. Η φράσις δὲ «κατεστήσατε αὐτὴν εἰς τὸν τόπον ἐπαχθῆ» παριστᾶ ἐν συντόμῳ τὸ πνεῦμα ἑτέρας περιόδου τοῦ κυρίου ἄρθρου τοῦ ἀριθμοῦ 32, ἡτις ἔχει ὡς ἔξης: «Ἀλλ’ ἀπεναντίας δ Βασιλεὺς ἡγμῶν πολυορκεῖται συστηματικῶς ὑπὸ τῶν αὐτῶν πάντοτε προσώπων, διορισθέντων παρ’ αὐτῷ ὑπὸ τῆς ἐπιφρόνητος τῆς Καμαρίλας, καὶ κατὰ συνέπειαν μὴ τολμώντων οὔτε νεῦμα, οὔτε λόγον νὰ κάμωσιν Αὐτῷ, ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως, ἢ τῆς πρωτοβουλίας αὐτῆς. Όστε δ κατὰ Καβαλούριτου (Βασιλαρίτου) ὡς λέγει δ Κύριος Πολυλάς διὰ «τοῦ Κώδωνος», πόλεμος ὡς ἀρχηγοῦ τῆς Καμαρίλας, καὶ διευθυντοῦ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα διαγωγῆς τῶν ἐν τῇ Αὐλῇ ὑπηρετούντων, εἰναι ἐν τῶν δημοσίων καθηκόντων, ἀτινα ἐπιβάλλονται εἰς πάντα πολίτην δυνάμενον νὰ προτέδῃ εἰς ποιὸν βάραθρον ὥθεται τοις η Βασιλεία καὶ τὸ Κράτος ἐκ τῆς ἐνεργείας τῆς καταχθονίου ταύτης Καμαρίλας» Ότι δὲ οὐδεμίαν ιδέαν ἐπιλήψιμον περιέχει ἡ περικοπὴ αὐτὴ ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἀταραξίας τῆς Εἰσαγγελίας, μεθ’ ἣς ἀνέγνωσε καὶ ἐχώνευσεν αὐτὴν. Καὶ ὑπὸ τὴν γραμματικὴν καὶ ἐρμηνευτικὴν ἐποψίν εξεταζομένης τῆς φράσεως ταύτης οὐδὲν ἄλλο δύναται τις νὰ ίδῃ ἐν αὐτῇ εἰμὶ ὥρτην κατηγορίαν κατὰ τῆς Καμαρίλας, καὶ οὐδεμίαν ἔξυβρίσειν τῆς ἔξουσίας τῆς Βασιλικῆς. Τὸ δῆμα «καθίστημι» εἶναι ταύτοσήμαντον μὲ τὸ «ποιῶ» «κάμνω» ὥστε ἡ φράσις κατεστήσατε αὐτὴν εἰς τὸν τόπον ἐπαχθῆ ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν φράσιν «ἐποιήσατε αὐτὴν εἰς τὸν τόπον ἐπαχθῆ». Η ἐκφράσις δὲ αὐτὴ σημαίνει καθαρὰν ἐπίθεσιν καθ’ ὧν διευθύνεται, κατὰ τῶν αὐτούργων, καὶ ὑπερβολικὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν ὑπὲρ τοῦ θύματος, ὑπὲρ τοῦ ἀντικειμένου, δπερ δολεύονται οἱ καθ’ ὧν ἀπευθύνεται ἡ φράσις. Έὰν δὲ ἀμφιβάλῃ τις περὶ τούτου, διὰ παραβάλη τὴν φράσιν «κατεστήσατε αὐτὴν εἰς τὸν τόπον ἐπαχθῆ» μὲ ἑτέραν τοῦ Εὐαγγελίου ταύτοσήμαντον λεγεῖταιν ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ εἰς περίπτωσιν κατ’ οὐδὲν διαφέρουσαν τῆς προκειμένης. Ο Ναός, ιδίως παρὰ τῷ ἀρχαίῳ Ισδραήλ, ἢ το ιερὸς, ὡς παριστῶν τὸν τόπον, ἐνθα δ Θεὸς ἀνεκοίνου τὰ βουλεύματα αὐτοῦ εἰς τοὺς λειτουργοὺς τοῦ Ισραήλ, ἐπομένως δ ἀσεβῶν κατὰ τοῦ Ναοῦ ἐτιμωρεῖτο μὲ τὴν ἐσχάτην ποινὴν τῆς ποιτείας. Ότι εἶναι λοιπὸν δ Ναός παρὰ τῷ Ισραήλ, εἶναι καὶ η Βασιλικὴ ἔξουσία ἐν τοῖς συνταγματικοῖς λαοῖς, ὡς παριεύσατην μεγαλειότητα τοῦ θενους εἶναι δηλαδὴ ιερὰ, καὶ δ τολμῶν ν’ ἀσεβήσῃ κατ’ αὐτῆς τιμωρεῖται, δ μὲ τὴν ἐσχάτην ποινὴν, ἢ μὲ ποινὴν ἀνάλογον τοῦ βραχμοῦ τῆς ἀσεβείας. Καίτοι τοιούτου ὄντος τοῦ Ναοῦ παρ’ Εβραίοις οὐχὶ ἡττον κατὰ τὸν ιερὸν Εὐαγγελιστὴν Ματθαίον, μεθ’ οὐ συμφωνοῦσι καὶ οἱ λοιποὶ Μάρκος, Λουκᾶς καὶ Ιωάννης (1) αεισῆλθεν δ Ίησοῦς εἰς τὸ ιερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ιερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολυβιστῶν κατεστρέψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστρέψε, καὶ λέγει αὐτοῖς. Γέγραπται, «Ο οἶκος μου, οἶκος προτευχῆς κατηγορήσεται» ομεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε, σπῆταιοι ιηστῶν οώσει ἔλεγεν «Ίμεις δὲ κατεστήσατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν» Καὶ ἐν τούτοις οἱ παρευρισκόμενοι ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς δεν εἶπον αὐτῷ δτε ἔξυβρισε τὸ ιερὸν, ἀλλὰ μόνον «ηγανάκτησαν καὶ εἶπον αὐτῷ» κραυγάζοντων τῶν πατῶν «φανατά τῷ οὐρανῷ Δασιδύον κακοῖς

(1) Ματθ. κεφ. 21, ἐδ. 12—Μαρκ. κεφ. 11, ἐδ. 15—Λουκ. κεφ. 19, ἐδ. 45—Ιωάνν. κεφ. 2, ἐδ. 15.

τοι λέγουσιν; δηλαδή ούτε καὶ αὐτοὶ οἱ φθονεροὶ καὶ οἱ ἀσπόνδοι ἔχοθι τοῦ Σωτῆρος εἰς ζητοῦντες ἀρόρμην ὅπως αὐτὸν ἀποκτείνωσι συνέλαβον τὴν καταχθόνιον ἴδεαν, ὅτι εἴπων οὗτος «κατεστήσατε αὐτὸν σπῆλαιον ληστῶν» ἐξύβρισε τὸν Ναὸν, διότι διὰ τῆς φράσεως ταύτης ὁ Ἰησοῦς καθαρώτατα ἐξύβρισε τοὺς καμαρίλιστὰς τοῦ Ναοῦ, καὶ οὐχὶ τὸν Ναόν. Τί πλειστέρον τοῦ Ἰησοῦ ἔπραξεν «ἡ Μεταπολίτευσις» εὑροῦσα τοὺς Καμαρίλιστὰς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ Ἱερῷ τῆς Πολιτείας, εἰμὶ νὰ εἴπῃ πρὸς αὐτοὺς «γέγραπται ρὸ Ιερὸν τῆς Πολιτείας ἡ Βασιλεία, ἀγάπο τοῦ λαοῦ κληθήσεται ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὴν ἐπαχθῆ». Δεν ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ «ἡ Μεταπολίτευσις» τὴν Βασιλείαν «σπῆλαιον ληστῶν» ὡς ὁ Ἰησοῦς ἐκάλεσε τὸ Ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, ἀλλ ἀπλῶς ἐπαχθῆ, ὅπως δηλώση τὴν λύπην, καὶ τὴν δυσαρέσκειαν, ἦν δὲ λαδὸς αἰσθάνεται βλέπων τὴν Καμαρίλιαν παρὰ τῷ Βασιλεῖ. Τίς δὲ σώς ἔχων τὰς φρένας, ἐπίστευσέ ποτε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἰπὼν «ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπῆλαιον ληστῶν» ἐξύβρισε τὸ Ἱερὸν τοῦ Θεοῦ; Οὐδεὶς. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμμάτες τῶν Ιουδαίων, καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες καὶ ἀναγνώσαντες τὴν φράσιν ταύτην τοῦ Ἰησοῦ κατὰ συνέχειαν δεκαεννέα αἰώνων οὐδεμίκιν θύριν εἶδον ἐν τῇ φράσει ταύτῃ κατὰ τοῦ Ἱεροῦ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ πάντες ἡννόησκαν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐξύβρισε δὲ αὐτῆς τοὺς διὰ τῶν πράξεών των ἐξυβρίσαντας τὸ Ἱερὸν καμαρίλιστὰς τοῦ Ἱεροῦ. Ἀλλως ἥθελεν εἰσθαι τὸ ἀτοπώτερον πάντων τῶν συμπερασμάτων τὸ νὰ παραδεχθῆ τις ὅτι δὲ Θεὸς ἐξύβρισε τὸ Ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, ἦτοι ἔσυτὸν, εἰπὼν «ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπῆλαιον ληστῶν». Οὕτω καὶ ἐν τῇ φράσει «τῆς Μεταπολίτευσεως» «κατεστήσατε αὐτὴν ἐπαχθῆ» ἀπας δὲ λαδὸς τῆς Κερκύρας, ἀπαντες οἱ νοήμονες καὶ ἀμερόληπτοι εἶδον οὐχὶ ἐξύβρισιν τῆς Βασιλικῆς ἐξουσίας, ἀλλ ἐξύβρισιν τοῦ Βακλαρίου, τοῦ Οίκονομίδου, τοῦ Κουρκουμέλην, τοῦ Ρόδοστάμου, τοῦ Πρεστενέρου, καὶ τῆς οὐρᾶς αὐτῶν, διότι, εἰσελθόντες οὗτοι ἐν τῷ Ἱερῷ τοῦ Ἰσραὴλ, ἦτοι ἐγκατασταθέντες, κρίμαπιν οἵοις οἴδε Κύριος, παρὰ τῇ Βασιλείᾳ τῆς Ἐλλάδος τῇ συμπράξει τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, δρῶνται καθ' ἕκαστην ὑφ' ὅλου τοῦ κόσμου «πωλοῦντες καὶ ἀγοράζοντες ἐν τῷ Ἱερῷ τῆς Ἐλλάδος καὶ ἔχοντες κολλυβιστῶν τραπέζας, καὶ καθέδρας τῶν πολλούντων περιστεράς. Τὸ γεγονός δὲ τοῦτο μαρτυρεῖ ἀπασα δὲ μοσιογραφίᾳ τῆς Ἐλλάδος, μαρτυρεῖ ἀπας δὲ Ἐλληνικὸς λαδὸς, καὶ ιδίως ὁ Κερκυραϊκὸς, ὅστις θέλει βεβαιώσει τοῦτο, κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς καθ' ἡμῶν κατηγορίας ἐνώπιον τοῦ ὄρκωτικοῦ δικαστηρίου. Αἱ δημοκρατικαὶ δὲ Ἐφημερίδες, καὶ ιδίως «ἡ Ἄμυνα» ἡναγκάσθησαν νὰ ὑψώσωσι τὴν σημαίνην τῆς Δημοκρατίκης, οὐχὶ διότι μισοῦσι τὴν συνταγματικὴν Βασιλείαν, οὐχὶ διότι δὲν ἀγαπῶσι τὸν Γεωργίον, ἀλλὰ διότι βλέπουσι ἀναφράγδων τὴν Καμαρίλιαν ἀκολασταίνουσαν ἐπὶ ὄνόματι τῆς Βασιλείας, καὶ οὐδεὶς τῶν πολιτευομένων, οὐδεὶς τῶν Ἰπουργῶν λέγει μετὰ θάρρους εἰς τὸν Βασιλέα, ὅστις εἴναι τὸ θῦμα τῆς Καμαρίλιας, ποῦ κατήνησαν τὴν Βασιλείαν οἱ Καμαρίλισται, καταχρώμενοι τῆς καλῆς πίστεως αὐτῆς, καταχρώμενοι τῆς θέσεως, ἷν ἔχουσι πχρὸν ἀξίαν, παρὰ τῇ Βασιλείᾳ, ἐπαγνοίᾳ τοῦ ἀγαπητοῦ τοῦ Ἐθνους, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Αὕτη εἴναι δὲ καθαρὰ αἰτία, διὰ τὴν «ἡ Ἄμυνα» ἐξώκλινην εἰς φράσεις τινάς, θεωρηθείσας ὑφ' ἡμῶν πάντοτε ἀθώα καὶ ἀναξίας πάσης σκέψεως καὶ συζητήσεως σπουδαίας. Οἱ λοιπάρδοι θεωρεῖ ἔσυτὸν σίωνει ἀδικούμενον τῇ ἐνεργείᾳ τῆς ἐπικράτου Καμαρίλιας, ἐπίστευσε λοιπὸν «ἡ Ἄμυνα» διὰ τρεπομένη τὴν ὁδὸν, ἷν τὸ πρόγραμμα αὐτῆς ὑποδεικνύει, θέλει ἐκδικηθῆ τὴν Καμαρίλιαν. Δικαίως ἄρα «ἡ Μεταπολίτευσις» τὴν Καμαρίλιαν μεμφομένη, εἰπεν, διὰ κατέστησης τὴν Βασιλείαν ἐπαχθῆ τούτεστιν, ἐν ὃ η Βασιλεία εἴναι ἀγάπης αὐτῆς κείμενην ἀπάσης τῆς Ἐλλάδος κατέστησεν αὐτὴν αἰτίαν ἀχ-

θους, ἦτοι λύπης καὶ στεναγμοῦ, ὡς ἐκ τῆς δυνάμεως, ἣν ἀντλεῖ ἡ Καμαρίλα ἐκ τῆς παρὰ τῇ Βασιλείᾳ διαμονῆς αὐτῆς πρὸς καταδίωξιν τῶν ἐχθρῶν της, καὶ κατὰ συνέπειαν, ἔξεγερσιν τῶν παθῶν αὐτῶν κατὰ τῆς οἰκᾶς καὶ ἀνευθύνου Βασιλείας. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 7 οὐ τῆς «Ἀμύνης», ὅστις λέγει «τί πλειότερον «τῆς Μεταπολιτεύσεως» εἰπομένην διὸ νὰ καταδιωχθῶμεν»; ἦτοι ὡς «ἡ Μεταπολιτεύσις»; οὗτο καὶ «ἡ Ἀμυνα» τὴν Καμαρίλαν ἔξερισε, καὶ οὐχὶ τὴν Βασιλείαν. Οὐ δὲ Κύριος Μπένος, ὁ φελούμενος ἐκ τοῦ παραπόνου τούτου πρὸς Ἰμάρι, ἐρωτήσαντας τις ὁ λόγος τῆς καταδίωξεως «τῆς Μεταπολιτεύσεως» μετὰ εἴκοσιν ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ 41.ou ἀριθμοῦ, εἶπεν, ὅτι κατεμύρησεν αὐτὴν «ἡ Ἀμυνα» ἀλλως δὲν εἶχεν αὐτὸς σκοπὸν νὰ καταδίωξῃ τὴν «Μεταπολιτεύσιν», ἦτοι ὑθέλησεν ἡ Καμαρίλα νὰ μετέλθῃ καὶ τὸ ἔργον τοῦ διαβολέως. Ἀλλὰ ταῦτα τεκταίνουσα ἡ Καμαρίλα ἀπτατάται· διότι οὐδὲν κατὰ τῆς Βασιλείας καὶ τοῦ ἐλευθέρου τύπου, τοῦ ὑπερασπίζοντος τὴν Βασιλείαν, θέλει ἐπὶ τέλους κατορθώσει. Ή σημαία «τῆς Μεταπολιτεύσεως» εἶναι, καταστροφὴ τῆς Καμαρίλας, καὶ ἀνάπτυξις τῆς συνταγματικῆς Βασιλείας, ἦτις παρ ἥμιν οὐδὲν ἄλλο πρέπει νὰ ἥναι, εἰμὴ ἀυτοδοίοίκησις τῶν διαφόρων λαῶν τοῦ Κράτους ὑπὸ τὸ σκῆπτρον κεντρικῆς ἐλευθερίας Βασιλείας στηριζομένης ἐπὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Ἐλληνισμοῦ. Τὴν ὑπερίσχυσιν τῆς σημαίας ταύτης ἡ Καμαρίλα φοβεῖται καὶ πειράται νὰ ἐπιτύχῃ τὴν δολοφονίαν της διὰ τῆς καταδίωξεως τοῦ ἐκδότου καὶ τοῦ συγγραφέως «τῆς Μεταπολιτεύσεως», ἵνα μὴ τοιάντη φωνὴ ταράττῃ τὰς φρένας αὐτῆς. Ἀλλὰ δὲν ἔννοει ἡ διεφθαρμένη αὐτη σπεῖρα, ὅτι ἡ Ἐλλὰς εἶναι γῆ ἐν ἥ ἥ ἐλευθερίᾳ γεννᾶται αὐτοφυῶς, καὶ ἔαν ἔη ἡ δύο δενδρύλια αὐτῆς ἐκρίζωθῶσι, μύοις ἀντ' αὐτῶν πελώρια δένδρα ἀναφύονται.

II. B. Κωσταρτᾶς.

Αρθ. 979.
Δικογ. 173.

ΕΝΤΑΛΜΑ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ.

Ἐν δύναμι τοῦ Νόμου καὶ τοῦ Βασιλέως.

Ο παρὰ τοῖς ἐν Κερκύρᾳ Πλημμελεοδίκαιος Ἀνακριτής.
Ἐπειδὴ ὁ Νεόφυτος Καραγάννης π., Ἰωάννου γεννηθεὶς καὶ
κάτοικος ἐνταῦθα, ἑτῶν 37, Τυπογράφος καὶ Δημοσιογράφος
καὶ χριστιανὸς κατηγορεῖται ὅτι διὰ τοῦ ὅπ’ ἀριθ. 41 φύλλου
τῆς Ἐφημερίδος «Ἡ Μεταπολίτευσις» τῆς 3.8.6ρίου ε. ε. τῆς
δούιας εἶναι ὑπεύθυνος Συντάκτης διὰ τοῦ ἐν αὐτῇ μπάρχοντος
καταχωρημένου ἄρθρου «Ἡ Φωνὴ τῆς Ἀπελπισίας» καὶ
ἰδίως διὰ τῆς περικοπῆς, ἐπλησιάσατε τὴν βασιλείαν, κατα-
στήσατε αὐτὴν εἰς τὸ τόπον ἐπαχθῆ, ἔξύρισε καὶ ἐδυσφύμισε
τὴν βασιλικὴν ἔξουσίαν, ἥτις ἐπὶ κακοῦρ. προβλ. καὶ τιμωρ-
ὑπὸ τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ περὶ ἔξυρισεων ἐν γένει καὶ τύ-
που νόμου, τροποποιηθέντες διὰ τοῦ ἄρθρου πρώτου τοῦ ἀπὸ
27 Ιουνίου 1850 νόμου περὶ μεταρρύθμισεως τοῦ ἀγωτέρου
ἄρθρου 2.ρου συνδιαίσχυμένου μὲ τὸ ἀριθ. 44 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Δαρδίτες ήπ' ὅψιν καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 752 ε. ε. Βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα Πλημμελ. δί' οὐ διατάσσεται ἡ προ-
σωλάκισις τοῦ εἰρημένου Καραχιάννη.

¹Ιδόντες καὶ τὸ ἀρθρ. 207, 209, 228 καὶ 229 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. ²Εγνελλόμεθα τὴν εἰς τὰς ἐνταῦθα ἔξεταστητὰς φυλακές ποσουλάσιον ανιστέρων κατηγορουμένου μέτρον οὐ περαιωθῆντας αὐτοῦ ἀποκρισίς.

Επικεφαλή την 22 Οκτωβρίου 1900
Ο ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟ ΛΗΦΤΩΝ Υπογραμμάτευς
Π. Χαριτάκης Α. Πολίτης

Ἄριθμος 980

Ο Κ. Εἰσαγγελεὺς παρακαλεῖται γὰρ διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Κερκύρα καθημέρον

Ο Ανακριτής

Π. Χαριτάχης

Α. Πολίτης.

δον ἐτωτερικῶν; καὶ ἔξωτερικῶν;. Μόνον ἡ ἔξημερη φαντασία τινῶν ἐπτανησίων ἔπειρε πάντας ὅτι ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος θεωρεῖται ὡς οἰκτρὸν, ἢ γελοῖον, παρασταθῆ ἐνταῦθα. Σία τοῦ τύπου τῶν δύο σπουδαιοτέρων πόλεων τοῦ Κράτους δύο λίγην σπουδαιόν καὶ ἀξιον μελέτης. Ἀλλὰ ποία ἡ ὡφέλεια, ἢ ἡ Ἐπτάνησος δύναται πάλιν ἐκ τῆς μεταβολῆς τῆς; Πολιτείας εἰς δημοκρατικὴν, ἢ ἀπόλυτον μοναρχικὴν; Ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἡ ἔξουσία περιέρχεται εἰς τοὺς ἔχοντας ὅχι μόνον τὸν πλοῦτον, ἀλλὰ καὶ ὑλικὴν δύναμιν, καὶ ἴστορικὸν οἰκογενειακὸν παρελθόν, συνδεόμενον μετὰ τῆς ὑπάρχεως τοῦ ἔθνους, ἢ γεγονότος τινὸς συνδεόμενου μετὰ τῆς εὐημερίας τοῦ ἔθνους, ἢ εἰς τὸν ἔχοντας ἔξοχον ἀτομικὴν ἵκανότητα. Οὐδὲν τῶν στοιχείων τούτων ὑπάρχει ἐν ἐπτανήσῳ, εἰς βαθύδων τοιούτον, ὥστε ἡ ἐπιφύλαξί του νὰ ἐπισκιάζῃ τὰ μεγάλα κέντρα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἐπικρατείας. Ἐκάστη τῶν τεσσάρων μεγάλων Νήσων ἔχει οἰκογενείας τινὰς πλουσίας, ἀλλ᾽ ἡ ἐπιφύλαξί τοῦ πλούτου αὐτῶν εἰναι ἄγνωστος ἐκτὸς τῆς Νήσου, ἐν ἡ διαμένουσι. Τὴν ὑλικὴν δύναμιν δύνανται πάλιν μόνον αἱ ἴστορικαὶ οἰκογένειαι τῆς Στερεάς Ἐλλάδος καὶ τῆς Πελοπονήσου, ἔνθα δ πληθυσμὸς, ὃς ἐκ τῶν ἴστορικῶν περιπετειῶν τοῦ ἔθνους, ἀνατραφεῖς εἰς τὴν ἔξασκησιν τῶν ὄπλων, ἐσυνείθεσε πάλιν ὁ πλαρχηγούς, πρὸς τοὺς ἀπογόνους τῶν ὄποιων διατηρεῖ, ἐάν ὑπάρχωσι καὶ διάγαγεται τῶν προγόνων, θρησκευτικὴν ἀφοσίωσιν. Μάρτυς τοῦ γεγονότος τούτου ἡ ἴστορία τῶν ἐκλογῶν τῶν μερῶν ἐκείνων, ἐνθα οὐδεμία ἀλλη φωνὴ εἰσέται ἀκούεται εἰμὴν ἡ φωνὴ τῶν καπετανέων καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν. Καὶ ἡ ἐπιφύλαξί αὐτῆς δὲν περιορίζεται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἔξαπλοῦται κατὰ τὸ πλείστον μέρος, ἡ καθ' ὅλην τὴν Πελοπόνησον, ἡ τὴν Στερεάν. Καὶ πρὸς τὴν ἐπιφύλαξί ταύτην δὲν δύναται πάρα πληντὴ ὅχι μόνον ἡ ἐπιφύλαξ τῆς ὅλης Κερκύρας, ἡ τῆς ὅλης Κεφαλληνίας, ἀλλ' οὔτε ἡ ἐπιφύλαξ τῆς ὅλης ἐπὶ τριακοσίων μιλίων θαλάσσης καὶ ἐπὶ εἴκοσι μικρῶν καὶ μεγάλων νήσων διεσκορπισμένης ἐπτανήσου. Οὕτε τὸ ἴστορικὸν παρελθόν, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς θενικῆς ἴστορίκης τῆς σημερινῆς Ἐπικρατείας, ὑπάρχει εἰς τὰς μεγάλας οἰκογενείας τῆς Ἐπτανήσου. Τριῶν μόνον μεγάλων οἰκογενειῶν, καθ' ὅσον ἡμεῖς ἐνθυμούμεθα, ἔξι ἐπτανήσου ἡ ἴστορία συνδέεται μετὰ τῆς ἀναγνούσεως τῆς Ἑλλάδος, Ήτοι τῆς οἰκογενείας τοῦ Κόμητος Μεταξᾶ ἐκ Κεφαλληνίας, συγκινδυνεύσαντος καὶ ἐντίμως πολιτευθέντος εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης καθ' ὅλον τὸν μακροχρόνιον ἐθνικὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ μέχρι τῶν τελευταίων χρόνων τῆς Βασιλείας τοῦ μακαρίτου Όθωνος.—Τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐκ Ζακύνθου Κόμητος Ρώμα, συνεισενεγκόντος μυθώδη, ὃς λέγεται, κεφάλαια εἰς τὴν θενικὴν ἐπανάστασιν, καὶ ὑπηρετήσαντος ἐν μεγίστοις κινδύνοις τὴν φιλικὴν ἐταῖρείαν, ἥτις παρεκεύκεται τὴν ἐλληνικὴν ἀναγνώσην—Καὶ τῆς ἐκ Κερκύρας οἰκογενείας τοῦ Κόμητος Ιωάννου Καποδιστρίου, οὗτινος ἡ ἴστορία καὶ διδύμος, καὶ ἡ ζωὴ συνδέεται πολλαπλῶς μὲ τὴν θενικὴν ἴστορίαν. Ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ οἰκογένειαι αὐταὶ πολιτικῶν ἔξελιπον, ὑποχωρήσασαι καὶ αὐταὶ εἰς τοὺς νόμους τῶν μεταβολῶν, αἰτινες διέπουσι τὴν τύχην τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων εἰς τόπους, ἐνθα ἡ ἀνατροφὴ τῶν προυχόντων δὲν συνδέεται μετὰ τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῶν διαφόρων τυχῶν τοῦ πλήθους. Τί δὲ εἴπωμεν περὶ τοῦ σπουδαιοτέρου πάντων, τοῦ στοιχείου τῆς νοημοσύνης; Οὐδὲν, διότι, ἡ σύγχρονος ἴστορία τὸ ἀποδεικνύει· κατὰ τὴν ἔποψιν ταύτην οἱ Ἐπτανήσοι ἐλθόντες μετὰ τὴν ἔνωσιν εἰς τὴν θενικὴν πολιτικὴν παλαιότραχ, ἐδειχθημένη ΝΗΠΙΟΙ, καὶ πολὺ ὑπολείπεται ημῖν εἰσέτι, διότι μεταστήνειν δυνατοὶ, ἀλλὰ μετριοὶ παλαιοὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οὓς παρέχουσιν εἰς τὴν Πολιτείαν εἰς πελαγεῖς ἐπαργύριες τοῦ Καρπάτου. Εμεθα βέβαιοι, θεβαίωτας, διτοπλοιοὶ εἰς Ἐπτανήσου ἀναγνώσκοντες τὴν περίοδον ταύτην θελουσι διαχρέψει τὸ πρό-

σωπον, ἀλλὰ παρατηροῦμεν εἰς αὐτοὺς, διτὶ ή πρώτη ἀρετὴ τοῦ πολιτικοῦ, ή πρώτη ἀπόδειξις τοῦ πολιτικοῦ θάρρους καὶ τῆς ηθικῆς ἀναγεννήσεως ἐνδεῖ λαοῦ εἶναι «τὸλέγειν τὴν ἀλήθειαν, καὶ διτὸν αὐτὴν κλίνη τὴν πλάστιγγα κατ' αὐτοῦ». Ή ἀλήθεια. Τὴν ἡμετέοντεν, καὶ ἡμᾶς ἐπίσης προσδόλλει, ἀλλ' εἶναι ἀλήθεια, ητίς δὲν δύναται νὰ κρυβῇ, διότι ἐτέθη ἐπὶ τὸ μωδίον τοῦ ἔθνικοῦ οἴκου, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς; ἐν τῇ οἰκίᾳ. Δὲν πταίει ὅμως ή παροῦσα γενεά, διτὸν τὸ ἄθλιον ὀλιγαρχικὸν σύστημα, μὲ τὸ δόποιον συνεγεννήθημεν καὶ συνανετράφημεν οἱ ἔξι Ἐπτανήσου πολιτικοί.

Ἄς θεωρήσωμεν ἥδη τὸ ζήτημα ὃποδεῖ τὴν ἐποψίν τῆς ἀπολύτου Μοναρχίας. Καὶ ὅποδε τὸν τύπον τοῦτον τῆς Πολιτείας, διπολύτος, αἱ στρατιωτικαὶ ἀρεταὶ, ή ιστορικὴ ἐπιρρόη, καὶ ή ἔξοχος ἀτομικὴ ἵκανότης εἶναι στοιχεῖα ἀπαραίτητας ἀναγκαῖα διὰ νὰ περιέλθῃ ή ἔξουσίας εἰς τὰς οἰκογενείας παντὸς λαοῦ μοναρχικῆς Ἐπικρατείας. Η διαχείριστις τῆς ἔξουσίας παρέχει πολλὰς ηθικὰς καὶ διλικὰς ὁφελείας, ἐπομένως πάντες οἱ μεγάλοι τῶν Κρατῶν δρέγουσι τὴν χείρα, διπολεῖς ὁφεληθῶσιν. Οἱ μεγάλοι οὗτοι εἶναι οἱ ἔχοντες τὴν ἐπιρρόην των ἐν τῷ στρατῷ, ἐν τοῖς λαοῖς, ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ, διότι ὡς ἐκ τῆς ἵκανότητός των ἔχουσι τὸν τύπον ἕδιον καὶ ἀποκλειστικὸν ὅργανον, ἀράδ Μονάρχης, ἐὰν δὲν θέλῃ νὰ πλαγιάσῃ εἰς τὰ ἀνάκτορα τῶν Ἀθηνῶν, καὶ νὰ ἔξυπνην ταξιδεύων ἐκτὸς τοῦ Κράτους, δρεῖλει τούτους νὰ ἔχῃ παρ' ἐκεῖνῷ διανομής συνεταίρους ἐν τῇ ἔξουσίᾳ, καὶ τὴν συνείδησίν του, ἔστω καὶ ἀγαθωτάτην, καὶ γενναιοτάτην, νὰ ὑποδέλλῃ ἐκῶν ὅκων εἰς τὴν πίεσιν τῶν συμφερόντων ἐκείνων, οἵτινες ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ νὰ κοιμᾶται, κατὰ τὸ μᾶλλον ή ἡττον, ήσύχως. Ἐν ἀπολύτῳ λοιπὸν μοναρχικὴ Πολιτείᾳ, λαδός, μὴ ἔχων τοικῦτα στοιχεῖα, δὲν δύναται νὰ διαχειρισθῇ τὴν ἔξουσίαν, οὔτε νὰ ἰδῃ τὸ πρόσωπον τοῦ Μονάρχου, οἱ δὲ ἐν αὐτῷ θεωρούμενοι ὡς μεγάλοι καθίστανται ὑπηρέται τῶν ἔξοχωτέρων οἰκογενειῶν τῶν ὅλων λαῶν τῆς Ἐπικρατείας. Οὔτε λοιπὸν δικλεψάριτης καὶ δικούριος καὶ οἱ διπολεῖς αὐτῶν ἐν πολύτῳ Μοναρχίᾳ δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι θέσιν διάφορον τῆς τοῦ ὑπηρέτου τῶν πελοποννησίων καὶ σερεοελλαδιτῶν, οὔτε δικούριος καὶ δικούριας ἐν Δημοκρατικῇ Πολιτείᾳ δύνανται νὰ ὑπερπηδίσωσι τὰ δρια τοῦ ἀπλοῦ, τὸ πολὺ, βουλευτοῦ· μὲ τὴν παρατήρησιν, διτὶ δικούριος Βραίλας τὴν δύσκολον δι' αὐτὸν θέσιν τοῦ βουλευτοῦ θέλει ἀνταλάξει μὲ τὴν ἀδύνατον δι' αὐτὸν τότε θέσιν τοῦ Πρέσβεος ἐν Λαοδίνῳ

Οὔτε διπολύτος λοιπὸν Μοναρχία, οὔτε δημοκρατία συμφέρει εἰς τοὺς ἐπτανησίους· μόνον δὲ ἀγκυρα αὐτῶν εἶναι ή συνταγματικὴ Βασιλεία, ρυθμιζούμενη ἐν τῷ κέντρῳ καὶ ἐν τῇ διοικήσει, διὰ Νόμων στηριζούμενων εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ συνταγματικοῦ Πολιτεύματος ἐν Ἑλλάδι, διότι τὸ σύστημα τοῦτο δύναται νὰ ἴκανοποιήσῃ τὰς ἔθνικὰς ἀνάγκας καὶ ὑπὸ δημοκρατικὴν, καὶ ὅποδε μοναρχικὴν ἐποψίν, ἀρκεῖ νὰ δραγανωθῇ καθ' ὃν τρόπον ὑπαγορεύει ή ἔθνικὴ ιστορία. Εν τῇ συνταγματικῇ Βασιλείᾳ διαχειρίζεται ἐν δύναμι τοῦ Ἐθνους, ὡς ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ, τὴν ἐκτελεστικὴν ἔξουσίαν, ητίς ἔχει ὑψίστην ἐπιρρόην ἐπὶ τῆς νομοθετικῆς, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς μονιμότητός του, καὶ τῆς περιωπῆς, ἐφ' ής ίσταται, βλέπων δῆλα τὰ κόμματα χωρὶς ν' ἀναμιγνύηται εἰς τὰ πάθη των, ὡς μὴ ἔχων νὰ φοβηθῇ, ή νὰ ὁφεληθῇ ἐξ αὐτῶν, καταστρέψει τὴν ἐπιρρόην, ητίς προέρχεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ, ἐκ τῆς ὑλικῆς ισχύος, ἐκ τῶν παρανόμων συμφερόντων, καὶ ἐν γένει ἐκ τῶν επιβλαβῶν επιδράσεων, καὶ ἐλέγει τὴν τιμιότητα, τὴν ἱκανότητα, καὶ ἐν γένει τὴν ἀρετὴν, διπολεῖς τὸν τόπον διοικήσῃ, ἐν φέν Δημοκρατίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀπολύτῳ Μοναρχίᾳ, ή ἵκανότης, η ἀρετὴ, εἶναι προσόντα δευτερεύοντα, διπολεῖς διοικήσῃς αὐτῆς τὴν ἔξουσίαν—Καὶ ἔτερος λόγος ὑποχρεοῦ τοὺς Ἐπταν-

σίους νὰ ἡμεθιχ ἀπαξάπαντες εἰς τὴν καθαρὰν συνταγματικὴν Βασιλείαν ἀφοισιωμένοι, δι λόγος οὗτος εἶναι ή συνθήκη τῆς ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου μετὰ τοῦ πρώην Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.—Κατὰ τὴν συνθήκην ταύτην, ή ἔνωσις τῶν δύο ἐπικρατεῖων δὲν εἶναι ἀπόλυτος, ἀλλ' ὑφ' ὄρους, ἐξ ὧν εἰναι καὶ δι ὄρος, διτὶ ή Ἐυρώπη, ητοι αἱ πέντε μεγάλαις Δυνάμεις, παραιτοῦσι τὰ ἐπὶ τῆς Ἐπτανησιακῆς Πολιτείας δικαιώματά των, καὶ ἐπιτρέπουσι τὴν προσάρτησιν αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν η πολιτεία αὐτὴ τεθῇ ὑπὸ τὸ συνταγματικὸν σκῆπτρον τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. «Ωστε ή μεταβολὴ τῆς συνταγματικῆς Βασιλείας εἰς Δημοκρατίαν, ή Μοναρχίαν ἀπόλυτον χορηγεῖ ἀμέσως τὸ δικαίωμα εἰς οἰκεῖόποτε εὑρωπαῖκην Δύναμιν ν' ἀπαιτήσῃ τὸν χωρισμὸν τῆς Ἐπτανήσου ἀπὸ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, διότε ἔσται διέθριον δχι μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἔθνοτητα, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐπτανησιακοὺς λαούς. Τὸ μόνον λοιπὸν πολιτειακὸν σύστημα, εἰς τὸ δόποιον οἱ λαοὶ τῶν Ιονίων Νήσων ἔχουσι συμφέρον νὰ εἶναι ἀφοισιωμένοι, εἶναι ή Βασιλεία ή συνταγματική, καὶ ἐὰν αὕτη σήμερον δὲν λειτουργεῖ κατὰ τὰς εὐχάς τοῦ Ἐθνους ἐξ αἰτίας τῶν ἐκ τῆς Αὐλῆς ὁρδιουργούντων κατὰ τῶν διαφόρων πολιτικῶν ἀνθρώπων, δὲν ἔπειται ἐντεῦθεν, διτὶ πρέπει νὰ καταργήσωμεν τὴν συνταγματικὴν Βασιλείαν, καὶ νὰ ἀνιδρύσωμεν δημοκρατίαν, ή ἀπόλυτον Μοναρχίαν, ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ σκεφθῶμεν, πῶς πρέπει νὰ διοργανίσωμεν τὰς δυνάμεις τῆς συνταγματικῆς Βασιλείας καὶ νὰ συναρμολογήσωμεν αὐτὰς εἰλικρινῶς μὲ τὰ δικαιώματα τῶν διαφόρων λαῶν τοῦ Κράτους ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς τοπικῆς ἐκάστου ἔξουσίας, δρίζοντες συγχρόνως καὶ εἰς ἐκάστην ἀτομικὴν ἵκανότητα τὸν κύκλον τῶν δικαιωμάτων τῆς διὰ τὴν καθιερώσεως λογικοῦ συστήματος προσόντων εἰς ἀπάσας τὰς λειτουργίας καὶ διπολεῖς τὰς προερχομένας, εἴτε ἐκ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ, εἴτε ἐκ τῆς ἔξουσίας τῆς ἐκτελεστικῆς καὶ διοικητικῆς, καὶ καθιστῶντες τὴν ἀτομικὴν εὐθύνην πρᾶγμα, δχι γράμμα νεκρὸν, ὡς εἶναι σήμερον, δραγανίζοντες ἀνεξάρτητα ἀπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἔξουσίας, δικαστήρια, καὶ ἀναβέτοντες εἰς αὐτὰς ἀπάσας τὰς δύναμεις τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ. «Ἐχομεν λοιπὸν ἀνάγκην δραγανώσεως τῶν καθεστώτων διὰ νὰ ένημερήσωμεν, καὶ οὐχὶ ἀνατροπῆς, διότι ἐκ τῆς ἀνατροπῆς θέλει ἐξέλθει οὐχὶ ή βελτιωσις, ἀλλ' διερμάτισμός καὶ ή ἀπώλεια τοῦ Κράτους. Ἐὰν δὲ ἀμφότεραι αἱ φατρίαι τῆς Ἐπτανησιακῆς διλογαρχίας διψάσι διὰ τὴν ἔξουσίαν, διείχον τὸν νοῦν των νὰ μὴ ἀπολέσωσι τὸ ηθικὸν ὑψός, εἰς δι παρ' ἀξίαν, ἀνεβίβασαν τοὺς ἀνθρώπους αὐτῶν αἱ περιστάσεις, τὰς δηποίας ἐπλασεν ἡ ἔνωσις τῶν δύο πρώην Ἐπικρατεῖων. «Η διὰ τὴν Φωνῆς» δὲ «τοῦ Φερδαίου καὶ τῆς Αμύνης» ἐνεστῶσα ρχδιουργία κατὰ τῶν καθεστώτων, ἐκθέτει αὐτοὺς εἴτε μᾶλλον εἰς τὴν περιφρόνησιν τοῦ Ἐθνους, καὶ τοῦ Βασιλέως.

Π Φωνὴ τῆς ἀπελπησίας.

Τὰ σαρκοβόρα όρηνεα ἡδύνονται βλέποντας τὰς ἀνθρώποσφαγαγάς, διότι τότε μόνον εὑρίσκουσιν ἀφθονον τροφὴν καὶ δι συτάκτης τῆς Φωνῆς» δυσαρεστεῖται βλέπων διτὶ ἐκλείπει ή τροφὴ του διὰ τῆς παύσεως τῆς διχονοίας μεταξὺ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν κρηπαλαιούχων, μεταξὺ τιμίων καὶ τιμών. Ἰδού δι λόγος διατὶ ἐν τῷ τελευταῖφ φύλλῳ «τῆς Φωνῆς του» ἡρξατο νὰ καρυγάηται αἱ τοῦ Κρίου Κατατάξη, διότι συνετέλεσεν εἰς τὴν κόπασιν τῶν παθῶν μεταξὺ κατούκων τῆς πόλεως οικιστῶν τῶν χωρίων, μεταξὺ δροῦδοςών καὶ καθολικῶν, μεταξὺ τῶν πλούσιων καὶ τῶν έρηματῶν. Λέγει δὲ, διτὶ δικασταντᾶς ὑπερασπίσθη τοὺς καθολικούς, ἵνα ἀποκτήσῃ φί-

λους ἐν τῇ πόλει, ἢν ἀλλοτε κατεπολέμησε, προβλέπων τὴν ἔνωσιν τῶν τριῶν ἐπαρχιῶν εἰς μίαν. Ὁ Κωσταντάς ὑπερηφανίσθη τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως τῶν καθολικῶν χωρὶς νὰ ἔχῃ ὑπὸ ὄψιν, οὔτε τὰ χρήματα, οὔτε τὰς ψήφους τῶν καθολικῶν, ὡς ὁ συντάκτης καὶ οἱ πάτρωνες «τῆς Φωνῆς» πράττουσι τοῦτο. Δὲν ἔχει δὲ ὑπὸ ὄψιν τὰ χρήματα, διότι οὐδέποτε ὑπηρέτησε τὰ χρήματα, ἀλλὰ τὰς πολιτικὰς ἀρχάς του, δὲν ἔχει ὑπὸ ὄψιν οὔτε τὰς ψήφους, διότι πρῶτος πάντων ὁ Κωσταντάς πιστεύει, διότι οὐδέποτε ἡ ἔνωσις τῶν ἐπαρχιῶν θέλει γένει, ἐὰν η πόλις δὲν ζητήσῃ τοῦτο ῥητῶς, η πόλις δὲ δὲν θέλει ζητήσει τοῦτο, ἐν ὅσῳ φάνεται καταδίκασμένην πὸ τοῦ πεπρωμένου νὰ ἥναι δούλη τῶν ἀνθρώπων τῶν τριῶν, καὶ νὰ καταρρέῃ ὀλίγον καὶ τὸ διάτημα τῆς γενιστέως του, δὲν ἔχει ἀνάγκην πολιτικῆς ἐπιφύλος ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ καθηκὸν φιλανθρωπικὸν ἡ δημοσιογραφικὸν νὰ ἐκπληρώσῃ ὑπὲρ τῶν ἀδίκων καταπιεζομένων ἐν τῇ πόλει. Ἐὰν δὲ συντάκτης τῆς «Φωνῆς» καὶ οἱ πάτρωνες αὐτοῦ ἡγάπων τοὺς καθολικοὺς ὄφειλον ν' ἀφήσωσιν αὐτοὺς ἡσύχους, καὶ νὰ μὴ καυχῶνται, διότι ἔχουσιν αὐτοὺς διαδόκους των, ἔξαπτοντες οὗτω τὰ κατὰ τῶν καμαριλιστῶν πάθη τοῦ τόπου ἐνκυτίον τῶν ἐπεροδόξων τούτων συμπατριωτῶν μας. Διαβεβαιοῦμεν δὲ τὸν συντάκτην τῆς «Φωνῆς» καὶ τοὺς πάτρωνας αὐτοῦ, διότι ἂμα ἀραιρεθῆ ἡ πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ νίου του χορηγούμενη μισθοδοσία ὑπὲρ τῶν δυτικῶν σχολείων καὶ η ἰδέα, διότι οἱ καθολικοὶ ἀνήκουσιν εἰς τοὺς καμαριλιστὰς, καὶ «δὲ Κώδων» καὶ «δὲ Ρήγας ὁ Φεραίος» θέλουσι παύσει νὰ πολεμῶσι καὶ ἵερες, καὶ καλογρίας, καὶ σχολεία τῶν καθολικῶν, διότι πᾶν ὅ, τι οἱ καμαριλισταὶ πληγιαῖστε, κάμνετε ἀμέσως μισητὸν ἐπληγιάσατε τοὺς καθολικοὺς, κατεστήσατε αὐτοὺς μισητοὺς· ἐπληγιάσατε τὴν Βασιλείαν, κατεστήσατε αὐτὴν εἰς τὸν τόπον ἐπαρχῆθε· ἐπληγιάσατε ἄλλοτε τὸν ἀποβιώσαντα Μητροπολίτην Ἀθανάσιον, ἐδολεύθητε αὐτὸν καὶ κατεστήτατε μισητὸν εἰς τὸν λαόν, ἐπληγιάσατε πολλοὺς ὑπαλλήλους διοικητικούς, κατεστήσατε αὐτοὺς ἐπιδλαβεῖς. Ἡ φιλία σας ὑπῆρξε πάντοτε διαφθόρα, λοιμὸς, καὶ θάνατος διὰ τοὺς ἀξιωθέντας αὐτῆς.

—Παρατηροῦμεν δὲ εἰς τὸν Κύριον Συντάκτην τῆς «Φωνῆς» Ἰδίᾳ, διότι ἔναν τὰ ῥηθέντα ὑπὲρ «τῆς Μεταπολιτεύσεως» ὑπὲρ τῶν καθολικῶν εἴναι ἀληθῆ, ὡς λέγει, διατὶ καὶ αὐτὸς δὲν ἔξεθετεν αὐτὰ πρὸ τόσων χρόνων, ἐν ᾧ εἴναι ἀρχαῖος δημοσιογράφος, διὰ νὰ πάνηρ ὁ ἀδικος κατὰ τῶν ἐν Κερκύρᾳ δυτικῶν πόλεως; Καθ' ὃσον ἀφορᾷ τὸ τετραμένον θέμα τῶν συστηματικῶν ἐχθρῶν τοῦ Κωσταντᾶ, διότι οὗτος ἔβλαψε τὴν Πόλιν, ἀπαντῶμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον, διότι ὁ Κωσταντᾶς οὐδέποτε ἔβλαψε τὴν πόλιν, ἀλλ' οἱ καμαριλισταὶ ἡράνισαν καὶ θελουσιν ἀφανίσει αὐτὴν διὰ τῆς διαγωγῆς των. Πεποίθαμεν δὲ διότι εἴναι ἐγγὺς ἡδη ὁ καιρός, καθ' ὃν πρέπει νὰ ἀποκαλυφθῶσι πράγματα, ἀτιναχούντες οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως θέλουσι πάντες μείνει ἐδρόντητοι, καὶ θέλουσι ρίψει πέτρων ἀνακρέματος κατὰ τῶν ἀληθῶν ἐχθρῶν τῆς πόλεως καὶ αὐτοὶ οἱ δλίγιστοι οἱ ἀλλοιούμενοι τὴν δψιν σήμερον καὶ καθιστάμενοι νευροπαθεῖς βλέποντες γεγραμμένον, ἡ ἀκούντες μόνον τ' ὄνομα τοῦ Κωσταντᾶ. — Εὰν δὲ προσποιεῖται «ἡ Φωνή» διότι ἀγνοεῖ τὸ τρέχει, λέγομεν ἡμεῖς αὐτῇ, διότι ὁ Κωσταντᾶς ὑπῆρξεν δείποτε καὶ εἴναι, καὶ ἔστεται ἀληθῆς πολίτης καὶ φίλος τῆς πατρίδος. Ήνται ἀληθεῖς, διότι ὁ Κωσταντᾶς εὐρεθεῖς ἐν τῷ μέσῳ ὀλευκοῦ παθῶν ἐδέσης νὰ παλαιστὴ ἀνδρείως διὰ νὰ σώσῃ πρῶτον ἐσυτὸν καὶ δεύτερον τὰ συμφέροντα τῶν ἐντολέων του. Οὐχ' ἡττον ὄμως σήμερον, διότε πάποιθεν, διότι ὁ ἀγώνας οὗτος ἔπαισε, μετα τῆς ἐπὶ τοῦ λαοῦ παύσεως τῆς ἐπιφύλος τῆς Καμαριλλας, καὶ πρόκειται περὶ ἔξασφαλίσεως τῶν γενικῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος δεικνύει δλην ἐκείνην

τὴν δραστηριότητα, τὴν δρόπον οἱ ἀληθεῖς πολίται δφείλουστε νὰ ἔχωσιν, διατοπόται περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων, ἡτοι περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν κακῶν, ἀτινα ἐπίκεινται, περὶ ἀπολαυῆς τῶν ἀγαθῶν, ὃν δὲ λαδὸς τῆς νήσου ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην, διπος ζήση ὡς πολίτης, ὡς οἰκογενειάρχης, ὡς κεφαλαιοῦχος, ὡς ἐργάτης, ὡς ἴδιοκτήτης, καὶ ὡς ἐλεύθερος δπαδὸς τῶν ἐμπνεύσεων τῆς συνειδήσεως του. Τοῦτο βεβαίως δὲν καθίσταται ἐπιτευτὸν διὰ τῆς ἐγέρσεως θρησκευτικῶν διχονοιῶν, ἡ διαιρέσεων καὶ ἀγώνων ἐμπαθείας μεταξὺ τῶν πολιτῶν. Βεβαίως ἡ διαγωγὴ ἀυτὴ τοῦ Κυρίου Κωσταντᾶ εἴναι ἐπιθλαβῆς εἰς «τῆς Φωνῆς» διότι ἀφ' οὐ εξύβρισε τοὺς καθολικούς καὶ τοὺς μεγαλοκτηματίας, καὶ ἔκαμεν αὐτοὺς νὰ ἐννοήσωσιν διότι ἡ κεφαλὴ των δῆθεν καὶ τὰ κεφάλαιά των ἔξηρτωντο ἐκ τῆς εὑμενίας ἡ δυσμενείας τοῦ ἀρχιγενιτσάρου Κερκύρας, παριστάνων εσυτὸν ὡς τοιούτον, καὶ ὡς αιμοδόρον δληλον τὸν λαὸν τῆς Κερκύρας, —ἀφ' οὐ ἡνάγκασεν ἀμφοτέρας τὰς τάξεις ταύτας νὰ ἔχαγοράζωσι τὴν ήσυχίαν των διὰ φοβερῆς φορολογίας, ἐφόρεσεν ἔπειτα τὴν ἀσπίδα του ὡς ἄλλος Ἀχιλλεὺς διὰ νὰ σώσῃ τοὺς μὲν κτηματίας ἐκ τῶν ἀρπακτικῶν ὄνυχων τῶν χωρικῶν Κερκύρας, τοὺς δὲ καθολικούς ἐκ τῆς μαρίας τινῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐν τῇ τυφλότητι των ἐσπούδαζον πᾶς ν' ἀναγκάσωσι τοὺς δειλοὺς ἡ φιλησήχους νὰ θεωρῶσι τὸν συντάκτην «τῆς Φωνῆς» ὡς ἀναγκαῖον εἰς αὐτούς. Ἡδη δὲ ἀλλοτε ἐπιδεκνύμενος ὑπὲρ τῆς κακῆς πίστεως εἰς τοὺς ἀνοήτους ὡς φοβερὸν θηρίον Κωσταντᾶς πείθει τὴν πόλιν, διότι οὐδεμία διαφορὰ συμφερόντων ὑπάρχει μεταξὺ πόλεως καὶ ἔξοχῆς, τείνει τὴν χεῖρα τῶν χωρικῶν, διπος συσφικτῆ μετά τῆς χειρός τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, ἀποδεικνύει κούφους καὶ ἀνοήτους τὰς συκοφαντίας κατὰ τῶν καθολικῶν, καὶ πείθει τὴν ὁρθόδοξον μερίδα, διότι δφείλει νὰ ἀγαπᾷ πάντας τοὺς ἐτεροδοξοῦντας τῶν συμπολιτῶν των ὡς ἀδελφούς ἐν Θεῷ καὶ ἐν Πατρίδι, ἀλλὰ τοῦτο παύει τὰ κέρδη «τῆς Φωνῆς» διότι δὲ συντάκτης αὐτῆς, ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι δικαρέτες μεταξὺ χωρικῶν καὶ πολιτῶν, μετοξὺ πλουσίων καὶ πτωχῶν, μεταξὺ ὅμοδόξων καὶ ἐτεροδόξων Κερκυραίων, δὲν δύναται νὰ ὀφεληται οὔτε ἐκ τῶν πολιτῶν, οὔτε ἐκ τῶν πλουσίων, οὔτε ἐκ τῶν ἐτεροδόξων, οὔτε πάντας τοὺς ἐτεροδοξοῦντας τῶν κρόνων είχε τὸν προσταστατον, καὶ οὐδὲν ἄλλο δπλον μεταχειρίζομενον, είμη τὴν κακὴν πίστιν καὶ τὸν φυντισμόν. Επομένως ἰδού, διότι οἵνει τὴν ὑπομονὴν καὶ κηρύττει καὶ αὐτὸς τὸν πόλεμον κατὰ «τῆς Μεταπολιτεύσεως» καὶ τοῦ διευθύνοντος αὐτὴν Κυρίου Κωσταντᾶ, προτοῦ ἔξοφλήσει καὶ αὐτοὺς τοὺς λογαριασμοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας, διὰ τὰς ῥητὰς πράξεις, δις ἀποδίδει αὐτῷ δὲ Εθνοφυλλακή, καὶ γελοιογραφική Εφημερὶς «δὲ Κώδων», ηδη δὲ συντάκτης ὑπεστήριξε καὶ ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς Ἀρχῆς τὰς ἀποδοθείσας αὐτῷ κακοήθεις πράξεις. «Ἡ Μεταπολιτεύσεις» ἡδύνατο ν' ἀρνηθῆ πάσαν συζήτησιν μὲ δργανον δημοσιογραφικὸν μὴ δυνηθὲν εἰσέτι ν' ἀποπλύνῃ τὸν δύπον, μὲ τὸν δρόπον περιέβαλον αὐτὸς οὐ ἔχθροι του, ἀλλ' ἵνα μὴ φανῆ δειλὴ κατέρχεται εἰς τὸν ἀγῶνα δεχομένη τὸν πόλεμον καὶ ἀπὸ «τῆς Φωνῆς». Παρακαλοῦμεν ὅμως τὸν συντάκτην αὐτῆς νὰ μὴ ἀποκάμη διότι «ἡ Μεταπολιτεύσεις» σύρει τὸ ζῆφος μέχρι θανάτου. Θέτομεν δὲ ἀπὸ τοῦδε τὰς ζητήματα κατὰ χρονολογικὴν τάξιν α) Ποιοι πρῶτοι οὐγειρον τὸ ἀγροτικὸν ζητημα καὶ διατί; β) Ποιοι οὐρθοσαν τοὺς λαοὺς τοὺς ζητημαίους διὰ ν' ἀποκλείσωσι τοὺς πολίτας ἐκ τῆς Β' ἐν Αθηναῖς συνελεύσεως. γ) Ποιοι ὑπεκίνησαν τὸν λαον νη επιθλητὴν ἀφομοιωσιν εἰς τοὺς πληρεζουσίους καὶ εἰς τὸν Βουλευτὴν τοὺς χωριούς δ') Ποιοι οὐρθοσαν τοὺς λαοὺς τοὺς ζητημαίους διὰ ν' ἀποκλείσωσι τὸν λαον διὰ τὸ ζητημα τῶν χρεῶν.

ξ) Ποιος συγέταξαν τὴν περίφημον ἐπιστολὴν μὲ τὴν ὑπογράφην τοῦ Κωνσταντῖνα, δὶς ἡς ἐκηρύττετο ἡ δοκιμοτικὴ καταστροφὴ τῆς πόλεως, καὶ διατὶ; σ') Ποιὸς ὑπεκίνησεν τὴν διαίρεσιν τῆς Νήσου εἰς ἐπαρχίας καὶ διατὶ; ζ') Τίνες καὶ διατὶ ἐφεύρον τὴν πλαστογράφησιν τοῦ ΣΜΔ'. Νόμου; Τὰ λοιπὰ μετὰ τὴν συζήτησιν τῶν ζητημάτων τούτων. Παρακαλοῦμεν δὲ, ὅπως ἡ συζήτησις προβῇ κατὰ τάξιν, καὶ ὅχι φύρδην μίγδην κατὰ τὸ σήνηθες «τῆς Φωνῆς» διὰ νὰ μᾶς ἐννοήσῃ καὶ διλασίς, χάριν τοῦ δποίου ἀνοίγομεν καὶ πάλιν μὲ δόλον τὸ θάρρος τὰ παλαιὰ κατάστοιχά μας.

ΑΓΡΑΦΟΙΑ.

Κύριε Συντάκτα τῆς Ἐφημερίδος «ἡ Μεταπολίτευσις».

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσητε εἰς γνώμαν τιὰ τῆς Ἐφημερίδος σας τὴν ἔξης εἰδήσιν.

Κατὰ προτροπὴν τινῶν συμπολιτῶν καὶ φίλων μου, καὶ οὐχὶ διὶ ἔτερον τέλος, εἰμὴ ἵνα παύσῃ ἡ φευδὴ; φήμη δὲ παρηθῆται τῆς θέσεως τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Γυμνασίου Κερκύρας, διαβεβαιῶς δὲ δὲν παρητάθη, ἀλλὰ ἀπήλλαξάν με τῆς καθηγεσίας. Διότι ἐγὼ μὲν, ἥτουν δὶς ἀναφορᾶς μου, (τῇ προτροπῇ καὶ τοῦ Γυμνασιάρχου Κ. Τσαπάρα), θεοῦ συνώδευσα μετ' ἀποδεικτικοῦ τῶν δύω θερπόντων Ἰατρῶν μου, ἵνα ἡ Σ. Κ. εἰς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ ἐπιείκειαν τῆς δόπιας ἐδικαιούμηντον νὰ ἀποταθῶ, μετὰ ὑπηρεσίας 26 ἑτῶν, μέραν ἀραχούφιση τινὸς μαθήματος, μὴ δυνάμερον ἔρεκα τῆς ρόσου μου, νὰ ἐπαρκέσω εἰς 20 ἢ 21 ὥραν καθ' ἀδομάδα, ἀς ἀπῆτε τὸ Πρόγραμμα· δὲτη ἡδύρατο, εἰς τὸν μέλλοντα νὰ διορισθῇ εἰς τὴν χερήν θέσιν καθηγητὴν, ν' ἀρατεθῶσι τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Λατινικὰ τῆς Α'. Τάξεως πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ ἀφεθῶσιν εἰς ἐμὲ τὰ θρησκευτικὰ ὅλων τῶν Τάξεων καὶ ἡ Ιστορία τῆς πρώτης. Τὰ δόπια μαθήματα εἶχον σὸν τοὺς Ἑλληνικοὺς τῆς αὐτῆς, καὶ τῆς Α'. Λατινικῆς ἐπιπροσθέτου μέχρις οὐ διορισθῇ δὲ περὶ οὐ εἴπον καθηγητῆς. Η ἱερείας μου, τοιαύτη οὖσα κατ' ἔννοιαν, νομίζω δὲτη δὲν ἥτο παραίτησις. Περιπλέον δὲ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργείου ἡτις ἔχει οὕτω «Πρὸς τὸν Αἰδ. Κ. Π. Πανδῆν ἄχρι τούτῳ Καθηγητὴν ἐν τῷ Γυμνασίῳ Κερκύρας.

Γνωστοποιοῦμεν Ὅμην δὲτη διὰ Β. Διατάγματος χθὲς ἐκδόθεντος, ἀπηλλάγητε τῆς ὑπηρεσίας διότι ἔνεκα νόσου καὶ ἄλλων ὑμῶν ἀσχολιῶν δὲν ἐπαρκεῖτε εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν διδακταλικῶν καθηκόντων ὑμῶν.» εἶναι διάφορος παρὰ ἀποδοχὴν παραιτήσεως. — Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ διατελῶ διμέτερος

Εὐπειθέστατος θεράπων,

Α' Ιερ. Πανδῆς.

— Εὐχαρίστως μανθάνομεν δὲτη ὁ ἥδη λίγην γνωστὸς τοὺς Ἑλληνες ὀφθαλμολόγος Ίωάννης Παδοβᾶς, ἔνεκα τῶν σπουδάζων αὐτοῦ ὀφθαλμολογικῶν πονημάτων, ἐγένετο μέλος ἀντεπιστέλον τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ιατρικῆς Εταιρείας Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 20.ης Οκτωβρίου 1871.

— ΜΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΡΑΞΙΕ—Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 41.ης τρ. μηνὸς ἡ Διαχ. Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη, ὅπως ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τῶν Δήμων, περιλαμβάνουσα εἰς τὰς δαπάνας αὐτῆς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεως τῶν ἐνδεῶν φρενοθλαβῶν ἐν τῷ φρενοκομείῳ. Εἶναι γνωστὸν, δὲτη οὐδεὶς ἐνδεῆς φρενοθλαβῆς γίνεται δεκτὸς ἐν τῷ φρενοκομείῳ, καὶ ἐὰν εἰσῆχθη, ἀποβαλλεται, ἐὰν δὲ πρὸς συντηρήσιν αὐτοῦ δαπάνη δὲν καταβαλλεται ἐγκαίρως ἡ ὑπὸ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, ἡ ὑπὸ τοῦ Δήμου, εἰς τὸν ὄποιον ὑπαγεται· ἡ κατοικίτου, ἡ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκ τῶν βοηθημάτων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν. Ἀλλὰ ποιὸς δυστυχῆς κερκυραῖος ηξιώθη ποτὲ τῆς βοηθείας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ἐκ τῆς πιστώσεως

τῶν βοηθημάτων, τὰ ὅποια ψηφίζει ἡ Βουλὴ; οὐδεὶς, διότι τὸ κεφάλαιον τοῦτο δαπανᾶται συνήθως ὑπὲρ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τῶν κυρίων ὑπουργῶν. Οἱ Δῆμοι δὲ, ἐκτὸς τοῦ τῆς πόλεως Κερκύρας, δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ παρέχωσι βοηθείας φιλανθρωπικάς, ὡς ἐκ τῆς ἐνδείας αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ δὲ δὲν Δῆμος Κερκυραίων δὲν δύναται νὰ βοηθῇ πάντας τοὺς δημότας αὐτοῦ, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἐγκατατείψεως τοῦ φρενοθλαβῶν Σπάθα, ὅστις κατέστη ἀντικείμενον ἐλεσινὸν ἐν Μανδουκείῳ, διωχθεὶς ἐκ τοῦ φρενοκομείου διὲ ἔλλειψιν παροχῆς τῆς νενομιμότητος δαπάνης. Όστε τὸ ἔργον τῆς διαχ. Ἐπιτροπῆς εἶναι κυρίως ἔργον ἐλεημοσύνης πρὸς ἀπαντάς τοὺς ἐνδεῖς τῆς Νήσου, ἡτις ἀνάγκη νὰ μείνῃ ἀδιαίρετος ὑπὸ τὴν ἐποφίν τῶν ἔργων τῆς φιλανθρωπίας πρὸς τὸ συμφέρον τῆς θήσης καὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ Τόπου. Ἡ Διαχ. Ἐπιτροπὴ ἡθελεν ἀξιωθῆ ἡ τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας καὶ ὑπολήψεως τῆς Νήσου, ἐὰν ἐλάμβανεν ὑπὸ δόψιν καὶ ἐθεράπευε καὶ ἄλλην γενικὴν φιλανθρωπικὴν ἀνάγκην, οἷα εἶναι ἡ ἀνατροφὴ καὶ ἡ ἀποκατάστασις ἐν γένει τῶν δρφανῶν τῆς Νήσου διὰ νὰ ἀποκρινθῇ ἡ ἐκ τῆς ἐγκατατείψεως αὐτῶν ὄφθονος πηγὴ κακοηθείας. Τοῦτο ἡθελεν ἐπιτευχθῆ, ἐὰν ἡ Διαχ. Ἐπιτροπὴ ἡθελε διατρέσει τὸ ἔγχ. δρφανοτροφεῖον εἰς Βορεοκομεῖον, Παρθεναγγείον, καὶ Παιδαγωγεῖον, δργανίσῃ ἐκαστον τμῆμα προσηκόντων καὶ καταστήσῃ ὑποχρεωτικὴν τὴν εἰς τὰ Καταστήματα ταῦτα εἰσχωγήν παντὸς βρέφους, παιδίου καὶ κορασίου ἀποδειγμένως ἐνδεοῦς ἐγκατατείψεων, καὶ ἀνήκοντος εἴτε εἰς γνωστοὺς εἴτε εἰς ἀγνώστους γονεῖς.

Κύριε Συντάκτα τῆς Μεταπολίτευσεως

Δυνάμει τοῦ περὶ τύπου νόμου.

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρήσετε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς Ἐφημερίδος σας τὰς διλίγας ταύτας λέξεις.

Ανέγνωσα εἰς τὸ ὑπὸ Αριθ. 37 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος σας περικοπὴν τινὰ κατὰ τοῦ ήμετέρου Δημάρχου Ακρολοφιτῶν διῆθεν μεταχειρίζεται τὴν πίεσιν διὰ τὰ ἔργα τῆς ὁδοποιίας καὶ γίνεται τυφλὸν δργανον ζένων ἐδῶ ἐπιτεδευματιῶν.

Ἄξιομαί νὰ ἀπαντήσω ἐν διλίγοις πρὸς τὸν Κύριον ἀρθρογράφον διὲ εὑρίσκεται εἰς μεγίστην πλάνην καὶ διότι δίδων εἰς τὴν Κοινωνίαν τοιαύτας πληροφορίας ἀληθῶς γίνεται τυφλὸν δργανον τινῶν γνωστῶν ἐνταῦθα ῥαδιούργων δοκιστόφων, οἵτινες ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτῶν ἀπελπισίᾳ προσφεύγωσιν εἰς τὰ βδελυρὰ μέσα τοῦ φεύδους καὶ τῆς συκοφαντίας, ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐμποδίσουν τὴν πρόδοσον παντὸς ἔργου καλοῦ καὶ ὠφελίμου.

Ἐὰν δὲ Δημάρχος ἐπιτκευάζει τοὺς δημοτικοὺς δρόμους περὶ τῶν δοποίων οὐδεὶς ἄλλος μέχρι σήμερον ἐφρόντισε εἶναι παντὸς ἐπαίνου ἄξιος διότι μᾶς ἡλευθέρωσε ἀπὸ τοῦ νὰ κυλιόμεθα τὸν χειμῶνα ἐντὸς τοῦ βορβόρου.

Ἐὰν τιμωρεῖ τοὺς ἀπειθεῖς οἵτινες δογι μόνον δὲν ἐργάζονται ἄλλα δημοδίζουν καὶ τοὺς ἄλλους, διὰ τοῦ ὀρισμένου προσειμού δὲν κάμνει ἄλλο πάρεξ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκον του ἐφαρμόζων δικαίων τὸν Νόμον.

Ταῦτα διὰ τὸ παρὸν καὶ ἄλλοτε πλειότερα.

Κερκύρα τῇ 18' Οκτωβρίου 1874.

Εὐστάθιος Γαζῆς.

Σημ. Μεταπολιτεύσεως — Εὐχαρίστως καταχωροῦμεν τὴν ἀπολογίαν ταύτην ὑπὲρ τοῦ Κυρίου Δημάρχου Ακρολοφιτῶν, καὶ εὐχόμεθα ὅπως πάντες ἔχωσι τὸ θάρρος νὰ ἀνακενάζωσι τὰς κατὰ αὐτῶν διδούλευντας εἰς τὸ τόπον πληροφορίας. Προσκαλεῖται δὲ τὸ περὶ τοῦ ιατροφορίου εἰς τὸν πληροφορήσας τὴν «Μεταπολίτευσιν» νὰ ἀπαντήσῃ εὐχρήσιως.

Ο ὑπέρθυμος Συντάκτης Ν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ.

Τυπογραφεῖον «Ο ΚΑΔΜΟΣ».